

@04@01@0101דבר(כ"ה בזיטאמיר ובאמשרדס ובאוהח"ק דפוס א' ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה ליתא תיבת "וידבר", אבל ברומא "וידבר ה' אל משה באחד לחדש השני", ובאלקבץ ובדפוס א' רק "באחד לחדש השני", ובווינאציה "במדבר סיני באחד לחדש") במדבר סיני באחד לחדש(לא ראיתי בשום דפוס ישן תיבת "וגו", רק ביוסף דעת).@02 מתוך חיבתן לפנינו מונה אותם כל שעה, כשיצאו ממצרים מנאן, וכשנפלו בעגל מנאן לידע (מנין כ"ה בזיטאמיר ובה"ה וביוסף דעת במוסגר, אבל ברומא ובדפוס א' ובאמשרדס ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א' ליתא כלל, ובאלקבץ ליתא גם תיבת לידע ותיבת הנותרים, ובעוז והדר הוא להדיא ובמאירת עינים הוא כן [מנין]) הנותרים, כשבא להשרות שכינתו עליהן מנאם, באחד(כ"ה בזיטאמיר אבל בה"ה בא') בניסן הוקם המשכן, ובאחד באייר מנאם: @04@01@0100למשפחותם. @02@02 דע(כ"ה בזיטאמיר וברומא ובאלקבץ ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה "לידע") מנין כל שבט ושבט: @03@00לביית אבותם. @02@02 מי שאביו משבט אחד ואמו משבט אחר, יקום על שבט אביו: @03@00לגולגולותם. @02@02 על ידי שקלים בקע לגולגולת: @04@01@00כל יוצא צבא. @02@02 מגיד, שאין יוצא בצבא פחות מבן עשרים: @04@01@00ואתכם יהיו. @02@02 כשתפקדו אותם, יהיו עמכם נשיא כל שבט ושבט: @04@01@00אלה קרואי העדה. @02@02 הנקראים לכל דבר חשיבות שבעדה: @04@01@00האנשים האלה. @02@02 את שנים עשר נשיאים הללו: @03@00אשר נקבו. @02@02 לו כאן פְּשְׁמוֹת: @04@01@00ויטילדו על משפחותם. @02@02 הביאו ספרי יחוסיהם ועידי(כ"ה בווינאציה ואמשרדס, אבל בה"ה וזיטאמיר ורומא ואלקבץ "ועדי") חזקת לידתם, כל אחד ואחד להתייחס על השבט: @04@01@00(מט)אך את מטה לוי לא תפקדו. @02@02 כדאי הוא לגיון של מלך להיות נמנה לבדו. דבר אחר, צפה הקדוש ברוך הוא שעתידה לעמוד גזירה על כל הנמנין מבין עשרים(כ"ה ברומא אבל בזיטאמיר וה"ה כ"ה) שנה ומעלה שימותו במדבר, אמר, אל יהיו אלו בכלל, לפי שהם שלי שלא טעו בעגל: @04@01@00ואתה הפקד את הלויים. @02@02 כתרגומו מני, לשון מנוי שררה על דבר שהוא ממונה עליו, כמו וַיִּפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים @82@01(אסתר ב, ג): @04@01@00(נא)00ויורידו אותו. @02@02 כתרגומו וַיִּפְקֵדוּ, כשבאין ליסע במדבר ממסע למסע, היו מפרקין אותו מהקמתו, ונושאים אותו עד מקום אשר ישכון שם הענן ויחנו שם, ומקימין אותו: @03@00והזר הקרב. @02@02 לעבודתם זו: @03@00וימות. @02@02 בידי שמים: @04@01@00(נב)00ואיש(כ"ה בדפוס א' כלשון הפסוק, וכ"ה ביוסף דעת ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה וזיטאמיר ורומא ובווינאציה ואמשרדס ואוהח"ק דפוס א' "איש") על דגלו. @02@02 כמו שהדגלים סדורים בספר(כ"ה באלקבץ ובזיטאמיר ובווינאציה ובדפוס א' ובאמשרדס ובאוהח"ק דפוס א' (ועוז והדר), אבל בה"ה וברומא (ומאירת עינים "בסדר") זה @82@01(להלן ב)02, שלשה שבטים לכל דגל: @04@01@00(נג)00ואל יהיה קצף. @02@02 אם תעשו(כ"ה בווינאציה ואמשרדס וברומא ואלקבץ ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה וזיטאמיר "יעשו") כמצותי לא יִהְיֶה קֶצֶף, ואם לאו, שיכנסו זרים בעבודתם זו, יהיה קצף, כמו שמצינו במעשה קרח כי יָצָא הַקֶּצֶף וגו' @82@01(להלן יז, יא): @04@01@00(ב)00באותות. @02@02 כל דגל יהיה לו אות, מפה צבועה תלויה בו, צבעו של זה לא כצבעו של זה, צבע כל אחד כגוון אבנו הקבועה בחושן, ומתוך כך יכיר כל אחד את דגלו. דבר אחר, בְּאֹתֹת לְבֵית אֲבֹתָם, באות שמסר להם יעקב אביהם כשנשאוהו ממצרים, שנאמר וַיַּעֲשׂוּ בָנָיו לוֹ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם @82@01(בראשית נ, יב), @02 יהודה ויששכר וזבולון(כ"ה בה"ה, אבל בזיטאמיר וזבולן) ישאוהו מן המזרח, וראובן ושמעון וגד מן הדרום וכו', כדאיתא בתנחומא בפרשה זו @82@01(יב)02: @03@00מנגד. @02@02 מרחוק מיל, כמו שנאמר ביהושע @82@01(ג), @02 אַךְ כְּחוֹק יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּבֵינֵינוּ כְּאֵלֶּפִים אֲמָה, שיוכלו לבא בשבת, משה ואהרן ובניו והלויים חונים בסמוך לו: @04@01@00(ג)00קדמה. @02@02 לפנים הקרויה קדם, ואיזו, זו רוח מזרחית, והמערב קרוי אחר: @01@00(ט)00ראשונה יסעו. @02@02 כשרואין הענן מסתלק, תוקעין הכהנים בחוצרות(כ"ה בזיטאמיר אבל בה"ה הוא בלי ו' בין צ'), ונוסע מחנה יהודה תחילה(כ"ה בזיטאמיר עם אות י), וכשהולכין הולכין(כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה "הולכים") כדרך חנייתן(כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה "חנייתם"), הלויים והעגלות באמצע, דגל יהודה במזרח, ושל ראובן בדרום, ושל אפרים במערב, ושל דן בצפון: @04@01@00(יז)00ונסע אוהל מועד. @02@02 לאחר(כ"ה בה"ה ורומא ואלקבץ ואמשרדס, אבל בזיטאמיר "אחר") שני דגלים הללו: @03@00כאשר יחנו כן יסעו. @02@02 כמו שפירשתי @82@01(פסוק ט)02 הליכתן כחנייתן, כל דגל מהלך לרוח הקבועה לו: @03@00על ידו. @02@02 על מקומו, ואין לשון יד זו ממשמעו, רוח של צדו קרוי עַל יָדוֹ, הסמוכה לו לכל הושטת ידו, אינשוין איש"א בלע"ז: @04@01@00(כ)00ועליו. @02@02 כתרגומו, וַיִּדְסְמִיכֵן עָלוּהִי: @04@01@00(א)00ואלה תולדות אהרן

ומשה.02@02@ ואינו מזכיר אלא בני אהרן, ונקראו תולדות משה לפי שלמדן תורה, מלמד שכל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו: 02@03@00@ביום דבר ה' את משה.02@02@ נעשו אלו תולדות(כ"ה בה"ה ובדפוס א' וברומא ואלקבץ ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א', אבל בזיטאמיר ובאמשטרדם ובחומשים שלפנינו "התולדות") שלו, שלמדן מה שלמד מפי הגבורה: 04@01@00@על פני אהרן(כ"ה בדפוס א' וברומא ואלקבץ (וכ"ה בעוז והדר) בלי תיבת אביהם, אבל בזיטאמיר ובה"ה (ומאירת עינים) ובאוהח"ק דפוס א' איתא גם תיבת "אביהם", ובווינאציה ובאמשטרדם ליתא לרש"י זו).02@ בחיי: 04@01@00@ושרתו אותו.02@02@ ומהו השירות, וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרְתּוֹ 82@82@ (פסוק ז) 02@, לפי ששמירת המקדש עליו שלא יקרב זר, כמו שנאמר אֶתָּה וּבְנֶיךָ וּבֵית אֲבִיךָ אֶתָּךְ(כ"ה בזיטאמיר כלשון הפסוק, אבל בה"ה ליתא תיבה זו) תִּשְׂאוּ אֶת עֹון הַמִּקְדָּשׁ 82@ (להלן יח, א) 02@, והלויים הללו מסייעין אותם, זו היא השירות: 04@01@00@ושרתו את משמרתו.02@02@ כל מינוי שהאדם ממונה עליו ומוטל עליו לעשותו, קרוי מִשְׁמֶרֶת בכל המקרא ובלשון משנה, כמו שאמור(כ"ה בדפוס א' ובווינאציה ובאלקבץ ובווינאציה ובאמשטרדם ובמאירת עינים, אבל ברומא ובזיטאמיר ובעוז והדר "שאמרו", ובה"ה "שנאמרו") בבגתן ותרש, והלא אין משמרת ומשמרתך שוה 82@82@ (מגילה יג: 02@, וכן משמרות כהונה ולויה: 04@01@00@ואת משמרת בני ישראל.02@02@ שכולן(כ"ה בזיטאמיר עם אות ו) היו זקוקין לצרכי המקדש, אלא שהלויים באים תחתיהם בשליחותם, לפיכך לוקחים מהם המעשרות בשכרן, שנאמר כִּי שָׂכַר הוא לָכֶם חֶלֶף עֲבֹדְתְכֶם 82@ (להלן יח, לא) 02@: 04@01@00@נתונים המה לו.02@ לעזרה(לפי דעת הרא"ם הכונה עבודות הנעשים בעזרה וכן משמע מגור ארי', אבל בנחלת יעקב כתב שהוא מלשון עזר וסיוע וכן הוא בלשט בהיר בנקודות, וגם המשכיל לדוד הקשה על הרא"ם דלא משמע שהוא מלשון בית המקדש, להכי לא עשיתי נקודות): 03@00@מאת בני ישראל.02@02@ כמו מתוך בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כלומר משאר כל העדה נבדלו לכך בגזירת(כ"ה בזיטאמיר עם אות י, אבל בה"ה "בגזרת") המקום, והוא נתנם לו, שנאמר וְאֶתְּנָה אֶת הַלְוִיִּם נְתָנִים וגו' 82@ (להלן ח, יט) 02@: 04@01@00@ואת בניו תפקוד.02@02@ לשון פקידות, ואינו לשון מנין(כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר "מניין"): 03@00@ושרתו את כהונתם.02@02@ קבלת דמים וזריקה והקטרה ועבודות המסורות לכהנים: 04@01@00@ואני הנה לקחתי.02@02@ וְאֶנִּי מֵהֵיכָן זָכִיתִי בָּהֶן מֵתוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל(כ"ה בה"ה וזיטאמיר ורומא ובווינאציה ובאמשטרדם ואוהח"ק דפוס א' ודפוס א' ואלקבץ, וכן מבואר ביוסף הלל, ולא מצאתי שום דפוס עד מקראות גדולות שתיבת "מתוך בני ישראל" הוא דיבור המתחיל, וכן עשו חומשים שלפנינו) שיהיו ישראל שוכרין אותן לשירות שלי, על ידי הבכורות זכיתי בהם ולקחתים תמורתן, לפי שהיתה העבודה בבכורות, וכשחטאו בעגל נפסלו, והלויים שלא עבדו עבודת אלילים(כ"ה בה"ה ובאמשטרדם אבל בזיטאמיר "עגל" משום צענזור) נבחרו תחתיהם: 04@01@00@מבן חדש ומעלה.02@02@ משיצא מכלל נפלים, הוא נמנה לקרות(כ"ה בזיטאמיר ובאלקבץ ובאמשטרדם ובווינאציה ובאוהח"ק דפוס א', אבל בה"ה "לקרוא", וברומא "להיות", ובדפוס א' "להיות נקרא", ובחומשים שלפנינו "ליקרא") שומר משמרת הקודש. אמר רבי יהודה ברבי(כ"ה בזיטאמיר ובאמשטרדם, אבל בה"ה וברומא ואלקבץ "בר") שלום, למוד הוא אותו השבט להיות נמנה מן הבטן, שנאמר אֲשֶׁר יִלְדָּה אִתָּה לָלֹי בְּמִצְרַיִם 82@ (להלן כו, נט) 02@, עם כניסתה בפתח מצרים ילדה אותה ונמנית בשבעים(כ"ה בזיטאמיר אבל בה"ה "בע") נפשות(כ"ה בה"ה וזיטאמיר וחומשים שלפנינו, אבל ברומא "נפש"), שכשאתה מונה חשבונם לא תמצאם אלא שבעים חסר אחת, והיא השלימה את המנין: 04@01@00@על פי ה'.02@02@ אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, היאך אני נכנס לתוך אהליהם לדעת מנין יונקיהם, אמר לו הקדוש ברוך הוא עֲשֵׂה אֵתָּה שֶׁלָךְ וְאֲנִי אַעֲשֶׂה שְׁלִי, הֲלָךְ מִשָּׁה וְעַמִּד עַל פֶּתַח הָאוֹהֶל, וְהִשְׁכִּינָה מִקְדַּמַּת לִפְנָיו, וּבֵת קוֹל יוֹצֵאת מִן הָאוֹהֶל וְאוֹמֶרֶת, כֵּךְ וְכֵךְ תִּינוּקוֹת יֵשׁ בָּאוֹהֶל זֶה, לִכְךָ נֹאמַר עַל פִּי ה': 04@01@00@לגרשון משפחת הלבני.02@02@ כלומר לְגֶרְשׁוֹן היו הפקודים, מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת(כ"ה בה"ה כלשון הפסוק, אבל בזיטאמיר "משפחת") הַשְּׁמִעִי, פקודיהם כך וכך: 04@01@00@המשכן.02@02@ יריעות התחתונות: 03@00@והאוהל.02@02@ יריעות עזים העשויות לג: 03@00@מכסהו.02@02@ עורות אילים(כ"ה באמשטרדם גם עם אות י' אחר אות א') ותחשים(כ"ה בה"ה ואלקבץ ובאמשטרדם, אבל בזיטאמיר "והתחשים"): 03@00@ומסך פתח.02@02@ הוא(כ"ה בזיטאמיר ורומא ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה "היא") הוילון: 04@01@00@מיתריו.02@02@ של משכן והאוהל, ולא של חצר: 04@01@00@משפחות בני קהת יחנו(בה"ה וזיטאמיר ובאמשטרדם ליתא כאן תיבת וגו') תימנה.02@02@ וסמוכין(כ"ה בה"ה וברומא, אבל בזיטאמיר "וסמוכים") להם דגל ראובן החונים תימנה, אוי לרשע ואוי לשכיניו(כ"ה בזיטאמיר עם

אות י, לכך (כ"ה בזיטאמיר וברומא ואלקבץ, אבל בה"ה "ולכד") לקו מהם דתן ואבירם ומאתים וחמשים (כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר ור"ן) איש עם קרח ועדתו, שנמשכו עמהם במחלקותם (כ"ה בה"ה וברומא ואלקבץ, אות ו' אחר אות ק', אבל בזיטאמיר ובחומשים שלפנינו אות ו' הוא אחר אות ל): @04@ (לא) @01@00@02@. היא (כ"ה בה"ה ואלקבץ ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר ורומא "הוא") הפרוכת (כ"ה בדפוס א' עם אות ו), שאף היא קרויה פְּרִכָּת הַמָּסֶךְ @82@ (שמות לה, יב) @02@: @04@ (לב) @01@00@02@ נשיאי הלוי. @02@02@ ממונה על כולם (כ"ה בזיטאמיר עם אות ו), ועל מה היא נשיאותו, פְּקֻדַּת שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת (לא מצאתי דפוס ישן דאיתא כאן תיבת הקדש, ה"ה וזיטאמיר ורומא ובווינצאה ואמשטרדם ואוהח"ק דפוס א' ודפוס א' ואלקבץ), על ידו היא (כ"ה ברומא וזיטאמיר ובווינצאה ואמשטרדם ובחומשים שלפנינו, ובה"ה הי', ואלקבץ ליתא, ובאוהח"ק דפוס א' "הוא") פקודת כולם: @04@ (לח) @01@00@02@ ומהם וסמוכים להם דגל מחנה יהודה והחונים עליו יששכר וזבולון, טוב לצדיק טוב לשכינו, לפי שהיו שכיניו של משה שהיה עוסק בתורה נעשו גדולים בתורה, שנאמר יְהוֹדָה מִחֻקֵּי @82@ (תהלים ס, ט) @02@, ומִבְּנֵי יִשְׁשַׁכָּר יוֹדְעֵי בֵּינָה וגו' @82@ (דברי הימים א-יב, לג) @02@, מאתים ראשי סנהדראות, ומִזְבִּילָן מִשְׁכֵּים בְּשֶׁבֶט סִפֵּר @82@ (שופטים ה, יד) @02@: @04@ (לט) @01@00@02@ אשר פקד משה ואהרן. @02@02@ נקוד על וְאֶהְרֹן, לומר שלא היה במנין הלויים: @03@00@02@ שנים ועשרים (כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר כ"ב) אלף. @02@02@ ובפרטן אתה מוצא שלש (כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר ג') מאות יתרים, בני גרשון שְׁבַעַת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת @82@ (לעיל פסוק כב) @02@, בני קהת שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת @82@ (לעיל פסוק כח) @02@, בני מררי שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּמֵאוֹתָם @82@ (לעיל פסוק לד) @02@, (ברומא הגירסא "הרי כ"ב אלפים וג' מאות, ואלקבץ ובדפוס א' "הרי כ"ב אלף ושלש מאות" וכ"ה ביוסף דעת במוסגר (וכ"ה בעוז והדר להדיא, ובמאירת עינים ולקט בהיר במוסגר), אבל ליתא בווינצאה ובאמשטרדם ובה"ה וזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' ובמ"ג) ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את הבכורות, ולא יהיו זקוקין (כ"ה בה"ה וברומא, אבל בזיטאמיר "זקוקים") השלשה ושבעים ומאתים בכורות (כ"ה בזיטאמיר וברומא ואלקבץ, אבל בה"ה "בכורים") העודפים על המנין לפדיון, אמרו (כ"ה בזיטאמיר ובדפוס א' וברומא ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה "ואמרו") רבותינו במסכת בכורות @82@ (ה) @02@ אותן שלש מאות לויים, בכורות (כ"ה בזיטאמיר ובדפוס א' וברומא ובאמשטרדם ובווינצאה ובאוהח"ק דפוס א' ולקט בהיר, וכעין זה באלקבץ ורומא אלא ששם להיפוך "היו בכורות", אבל בה"ה ובחומשים שלפנינו "בכורים") היו, ודיים שיפקיעו עצמם מן הפדיון: @04@ (מ) @01@00@02@ פקוד כל בכור זכר (בדפוסים ראשונים ליתא כאן תיבת וגו') מן חדש ומעלה. @02@02@ משיצא מכלל ספק נפלים: @04@ (מה) @01@00@02@ בהמת הלויים וגו'. @02@02@ לא פדו בהמת (כ"ה בה"ה וזיטאמיר ורומא, נישט "בהמות") הלויים את בכורי בהמה טהורה של ישראל אלא את פטרי חמוריהם, ושה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים של ישראל, תדע שהרי מנה העודפים באדם ולא מנה העודפים בבהמה: @04@ (מו) @01@00@02@ פדויי השלשה וגו'. @02@02@ ואת הבכורות הצריכין להפדות בהם, אלו שלשה ושבעים ומאתים העֲדִיפִים בהם יתירים על הָלוּיִם, מהם תקח חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים לַגִּלְגָּל @82@ (פסוק מז) @02@, כך היא (כ"ה בזיטאמיר ואלקבץ ואמשטרדם ובווינצאה ובדפוס א' ואוהח"ק דפוס א', אבל ברומא ובחומשים שלפנינו "היתה" ובה"ה וביוסף דעת "היתה") מכירתו של יוסף עשרים כסף שהיה בכורה של רחל: @04@ (מט) @01@00@02@ העודפים על פדויי הלויים. @02@02@ על אותן שפדו הלויים בגופן: @04@ (נ) @01@00@02@ חמשה וששים ושלש מאות ואלף. @02@02@ כך סכום החשבון, חמשת שקלים לגלגל, למאתים בכורות, אלף שקל, לשבעים (כ"ה באמשטרדם, אבל בה"ה וזיטאמיר לע') בכורות, שלש מאות וחמשים (כ"ה באמשטרדם, אבל בה"ה וזיטאמיר ש"נ או ש"ן) שקל, לשלש בכורות, חמשה עשר (כ"ה באמשטרדם וה"ה, אבל וזיטאמיר ט"ן) שקל, אמר כיצד אעשה, בכור שאומר לו תן חמשה (כ"ה בה"ה ורומא, נישט "חמשת", ובזיטאמיר ה') שקלים יאמר לי אני מפדויי הלויים, מה עשה, הביא שנים ועשרים (כ"ה באמשטרדם וה"ה, אבל וזיטאמיר כ"ב) אלף פתקין וכתב עליהם בן לוי, ומאתים ושבעים ושלשה (כ"ה באמשטרדם וה"ה, אבל וזיטאמיר ורע"ג) פתקין כתב עליהם (כ"ה בה"ה, אבל בזיטאמיר "עליהן", אבל בשורה שלפניה גו בזיטאמיר "עליהם") ה' שקלים, בללן ונתנן בקלפי, אמר להם בואו (כ"ה ברומא, אבל בזיטאמיר וה"ה "באו") וטלו פתקיכם לפי הגורל: @04@ (ב) @01@00@02@ נשא את ראש (כ"ה וברומא ודפוס א' ובאמשטרדם ובווינצאה ובאוהח"ק דפוס א' בלי תיבת וגו', אבל בה"ה ליתא תיבת "ראש" ואיתא וגו', אבל בזיטאמיר ובחומשים שלפנינו איתא בין תיבת "ראש" ובין תיבת וגו'). @02@02@ מִנָּה מהם את הראויין לעבודת משא, והם מבין שלשים ועד בן חמשים שנה, והפחות משלשים לא נתמלא כחו, מכאן אמרו @82@ (אבות פ"ה מכ"א) @02@ בן שלשים לכת, והיותר על בן (כ"ה בזיטאמיר

וברומא ובאמשטרדם; אבל בה"ה "מבר") חמשים כחו מכחיש מעתה: @04@01@02@00קדש הקדשים. @02@02@02 המקודש שכולו, הארון והשלחן והמנורה והמזבחות והפרכות**(בה"ה וזיטאמיר "הפרכת, אבל כ"ה בשאר מקומות גם בה"ה וזיטאמיר)** וכלי שרת: @04@01@02@00בא אהרן ובניו וגו'. @02@02@02 יכניסו כל כלי וכלי לנרתקו המפורש לו בפרשה זו, ולא יצטרכו הלויים בני קהת אלא לשאת: @03@00@02@02בנסוע המחנה. @02@02@02 כשהענן מסתלק הן יודעין שיסעו: @04@01@02@00קערות וכפות וקשות ומנקיות. @02@02@02 כבר פירשתי במלאכת המשכן @82@03@02@02(שמות כה, כט): @03@00@02@02הנסך**(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא).** @02@02@02 הכיסוי**(כ"ה בה"ה עם אות י)**, לשון מִסַּךְ @82@02@02(שם כו לו), אֲשֶׁר יִסַּךְ בָּהֶן**(כ"ה באלקבץ ובדפוס א' כלשון הפסוק, אבל בה"ה וזיטאמיר ובאמשטרדם "בהם")** @82@02@02(שם כה, כט): @04@01@02@02ממלכחיה. @02@02@02 כמין צבת שמושך בה את הפתילה לכל צד שירצה: @03@00@02@02מחנותיה. @02@02@02 כמין כף קטנה, ושוליה פשוטין ולא סגלגלים, ואין לה מחיצה לפניו אלא מצדיה וחותרה בה את דשן הנרות כשמטיבין: @03@00@02@02נורותיה. @02@02@02 לוצי"ש**(כ"ה בה"ה אבל בזיטאמיר "לוצי"א)** בלע"ז, שנותנין**(כ"ה בזיטאמיר וברומא, אבל בה"ה "שנותנים")** בהן השמן והפתילות: @04@01@02@02אל מכה עור תחש. @02@02@02 כמין מרצוף: @04@01@02@02(יב)אט את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש. @02@02@02 בתוך המשכן שהוא קדש, והן כלי הקטורת**(כ"ה ברומא עם אות ו)** שמשרתין בהם במזבח הפנימי: @04@01@02@02(יג)אט ודשנו את המזבח. @02@02@02 מזבח הנחושת: @03@00@02@02ודשנו**(כ"ה בזיטאמיר אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא).** @02@02@02 יטלו את הדשן מעליו: @03@00@02@02ופרשו עליו בגד ארגמן. @02@02@02 ואש שירדה מן השמים, רבוצה תחת הבגד כארי בשעת המסעות ואינה**(כ"ה בזיטאמיר ורומא, אבל בה"ה "ואיניו")** שורפתו**(כ"ה ברומא ובדפוס א' ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר "שורפו")**, שהיו כופין עליה פסכת של נחושת: @04@01@02@02(יד)אט מחנות. @02@02@02 שבהן חותין**(כ"ה בה"ה וברומא ובחומשים שלפנינו, אבל בזיטאמיר "חותים")** גחלים לתרומת הדשן, עשויה**(כ"ה בזיטאמיר וה"ה ורומא ואמשטרדם, נישט שעשויה או העשויה)** כמין מחבת שאין לה אלא שלש מחיצות, ומלפניה**(כ"ה בה"ה ורומא, אבל בזיטאמיר "ומלפנים")** שואבת**(כ"ה בזיטאמיר ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה "שואבות")** את הגחלים: @03@00@02@02ממזלגות**(כ"ה בה"ה ובזיטאמיר בלי אות ה', (וכ"ה בעוז והדר, אבל במאירת עינים "המזלגות").** @02@02@02 צנוריות של נחושת, שבהן מכין באברים שעל המזבח להפכן, כדי שיתעכלו יפה ומהר: @03@00@02@02יעים. @02@02@02 הם מגרפות ובלע"ז וודי"ל**(כ"ה בזיטאמיר, אבל בה"ה ודי"ל)**, והן של נחושת, ובהן מכבדין את הדשן מעל המזבח: @04@01@02@02(טו)אט ללכסות את הקדש. @02@02@02 הארון והמזבח: @03@00@02@02אט את כל כלי הקדש. @02@02@02 המנורה וכלי שרת: @03@00@02@02ומתו**(כ"ה בזיטאמיר אבל בה"ה לאו דיבור המתחיל הוא).** @02@02@02 שאם יגעו חייבין מיתה בידי שמים: @04@01@02@02(טז)אט ופוקדות אלעזר. @02@02@02 שהוא ממונה עליהם לשאת אותם, **(בזיטאמיר ששה תיבות הללו דיבור המתחיל הוא, אבל לא בה"ה ורומא ואמשטרדם)** שָׁמֶן הַמָּאֹר**(כ"ה בה"ה כלשון הפסוק, אבל בזיטאמיר רק "שמן", וברומא שמן למאור")** וקִטְרֹת וְשָׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִנְחַת הַתְּמִיד**(כ"ה הגירסא בדפוס א' בה"ה וזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' ורומא ואלקבץ ובוינאצה ואמשטרדם ומ"ג (וכ"ה בעוז והדר), ולא כסדר הפסוק דכתיב קודם ומנחת התמיד ואח"כ ושמן המשחה (וכ"ה במאירת עינים), אלא שבזיטאמיר חמש תיבות הללו הוא ד"ה, אבל בה"ה ובאוהח"ק דפוס א' ובוינאצה לאו דיבור המתחיל הוא (אלא שבה"ה יש נקודות לפניו ולאחריה, ובאוהח"ק ובוינאצה רק לפניו) אבל ברומא ואלקבץ ואמשטרדם לאו דיבור המתחיל הוא (כלל), עליו**(כ"ה בה"ה וזיטאמיר ובשאר דפוסים, אבל באוהח"ק דפוס א' "ועליו")** מוטל לצוות ולזרז ולהקריב בעת חנייתו: @03@00@02@02פוקדות כל המשכן. @02@02@02 ועוד היה ממונה על משא בני קהת, לצוות איש איש**(כ"ה בדפוס א' ורומא ואלקבץ כלשון הפסוק להלן, אבל בה"ה וזיטאמיר ואמשטרדם ליתא תיבת "איש" שני פעמים)** עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מִשְׁאֹוֹ @82@02@02(להלן פסוק מט), והוא הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, כל הסדורים**(כ"ה בה"ה ואמשטרדם ורומא אבל בזיטאמיר "האמורים")** למעלה בפרשה זו, אבל משא בני גרשון ומררי שאינה**(כ"ה בזיטאמיר ורומא ואמשטרדם, אבל בה"ה "שאנים")** מקדש הקדשים, על פי איתמר היה, כמו שכתוב בפרשת נשא @82@02@02(להלן פסוק כח): @04@01@02@02(יח)אט תכריתו. @02@02@02 אל תגרמו להם שימותו: @04@01@02@02(כ)אט יבאו לראות כבלע את הקדש. @02@02@02 לתוך נרתק שלו, כמו שפירשתי למעלה בפרשה זו @82@02@02(פסוק ה), ופרשו עליו בגד פלוני, וכסו אותו במכסה פלוני**(כ"ה בה"ה ובאמשטרדם ובאוהח"ק דפוס א' (ועוז והדר), אבל בזיטאמיר ומאירת עינים "פלונית")**, ובלוע שלו הוא**(כ"ה בזיטאמיר ובאוהח"ק דפוס א' ובאמשטרדם ובחומשים שלפנינו, אבל בה"ה וברומא "זהו", ובדפוס א' ואלקבץ ליתא) כסויו: חסלת פרשת במדבר****